

DEŠŤOVÁ KAPÍČKA

Milí rodiče, dostala jsem žádost o radu, jak s dítětem pracovat s pohádkou, aby vydrželo sledovat děj, umělo odpovědět na otázky z textu a aby se na něj dokázalo soustředit. V této ukázce se Vám pokusím pohádku co nejvíce rozpracovat, nabídnout nápady na motivaci dětí a tipy, jak děti pohádkou zaujmout a vtáhnout je do děje. Obecně se děti nechají k činnostem velmi dobře namotivovat, ale přeci jen, to, co je ve školce velká švanda a všichni se těší a chtějí dělat hned, je doma tak trochu nuda a povinnost, do které se moc nechce. Děti mají často spojenou knihu nebo pohádku s rituálem uklidnění, relaxace nebo usínání. Při práci ve třídě se snažíme tak trochu o opak. Cílem je děti co nejvíce zaujmout, vtáhnout, ztotožnit se s hlavními postavami, řešit s nimi obtíže i radosti, podílet se na příběhu... Příběh je průvodce, pomocník. Cíleně volím příběhy s hlubším přesahem, otázkou atd. (např. O Veliké řepě – pohádka učitelkami cíleně volená na podzim – řepa → zelenina a ovoce → úroda, práce na zahradě, orientace v řadě a pojmy první x poslední, před, za; ale taky pohádka o důležitosti vzájemné pomoci – dědeček sám práci nezvládne, jdou mu pomoci ostatní, měl by ale taky umět pěkně požádat a za pomoc poděkovat 😊) Když s dětmi řešíme nějaký problém, je pro ně snazší představit si ho, pokud ho prožívá i hlavní postava příběhu (takhle např. v Šedíkovi a Bubi – téma strachu, smutku, radosti, přátelství.. ani byste nevěřili, jak děti fandili Šedíkovi, aby maminku našel, jaká živá diskuse mezi skupinou 3–5letých probíhala na téma, jestli se Šedík má vydat hledat mámu, zavolat policii nebo zůstat v pelišku).

Jak tedy s příběhem pracovat? Když se naskytne, využijeme vhodnou příležitost – příští týden má být oškливо, venku se nebude asi moci trávit tolik času – podobně to má Lucinka z pohádky. Trápí nás nějaká nemoc, jsme z toho rozmrzeli? Jak si s tím asi poradí Lucinka? Vidíte tu velkou dešťovou kapku? Známe o ní pohádku? Kam asi teče všechna ta voda v řece? Jak to, že chvilku prší a pak zase sněží? S tím vším nám tahle pohádka pomoci. Při jejím čtení/vyprávění musíme tak trochu přehrávat, dát tam trochu napětí, měnit tempo řeči, intonaci, hlasitost. Pokud budeme prožívat příběh my, pak i děti. Text je třeba rozdělit na kratší úseky, mezi ně vkládáme otázky k příběhu, zamyšlení, menší pohyby, připojíme obrázky, plyšáky, maňásky, co se nám k příběhu bude hodit... Příběh můžeme kdykoliv stopnout, vrátit se k němu jindy, mít ho na pokračování – tak zvýšíme napětí. Před tím, než se k němu vrátíme si krátce zopakujeme, co se v něm odehrálo.

Pohádka o dešťové kapce

Lucinka ležela ve své postýlce a byla smutná. *(Proč asi byla smutná? Ukaž, jak asi mohla vypadat, když byla smutná? Ty jsi dneska veselá nebo smutná? Proč?)* Před několika dny venku zmokla *(asi se špatně oblékla – co potřebujeme ven za oblečení a doplňky, když venku prší? Máme to doma, zkus to přinést)*. Teď byla nasydlá, měla rýmu a teplotu. Všechny děti si venku hrají, dovádějí a ona je tu sama a nudí se. Bylo to k vzteku a pláči. *(Co bys jí poradil, že může dělat, když je nemocná? Čím se zabavíš ty? Jakou hračku nebo hru bys jí půjčil? Co tě při nemoci rozveselí?)* Chvilku jí bylo smutno a chvilku se zlobila na ten protivný déšť, který pořád padal za oknem! *(ukaž, jak se mračila, jak se vztekala.)* otočila se k němu zády *(předvedeme pohyb)*, Ať vidí, že o něj nikdo nestojí! A v tom... *(pomlka)*.. zaslechla... *(pomlka, zaťukáme)* slabé klepání na okenní sklo. (Kdo to asi mohl být?, bylo by fajn mít např. vystřiženou kapku z barevného papíru, abychom jí mohli dětem ukázat) „Proč jsi smutná?“ zeptala se kapka. *(My už to víme, vid’? Napovíme kapičce, proč je Lucinka smutná? – ověříme si, že dítě sleduje děj)* Lucince vyhrkly slzy do očí. Vzдорovitě si je otřela pěstičkou a odsekla: „Ještě ty se ptej! Vy kapky za to můžete, že jsem nasydla a nemůžu za kamarády!“ *(Opravdu za to může kapička? Nesvádí to spíš Lucinka na ní schválně?)* Kapička si opřela bradu o dlaně *(asi tak, předvedeme a dítě opakuje)* a odpověděla: „To je mi moc líto. Ale zem už byla hodně vyschlá a jarní travička i kytičky potřebují hodně vláhy, aby se zazelenala a ony mohly začít růst *(jaké třeba kytičky? Ted’ můžeme příběh ukončit, a jít se podívat na zahradu, jestli je tráva zelená a vykukují nějaké jarní květiny)*. Proto jsme museli seskočit z mraků a dát jim napít *(můžeme si zahrát na kapičku – odpočítáme to, 3,2,1 a hop! Kdo doskočí dál? Když budete hodně hraví, můžete skákat třeba z postele, židle do peřin a polštářů)*. Ale jestli se tu sama nudíš, tak já tu budu s tebou. *(jůů to je super, Lucinka má kamarádku, co asi můžou dělat? Ted’ můžeme zase ukončit příběh a jít hrát hru, nebo dělat činnost, kterou dítě vybere.)* „Podívej, co dovedu!“ Kapička seskočila z parapetu, nasedla na jeden osamělý sluneční paprsek a rozjela se na něm kolem okna. Za ní zůstávala jako široká pestrá pentle nádherná nuda. *(jak vypadá duha? Nakreslíme si ji? Jaké*

všechny barvičky potřebujeme?) majka se rozesmála a nadšeně zatleskala! *(takhle, předvedeme)* takovou duhu ještě neviděla, a dokonce ji měla tak blízko, že si na ni mohla sáhnout! Kapička seskočila z paprsku a vrátila se na okno. Sedla si vedle Lucinky a vyprávěla jí o svých cestách. To bys ani nevěřil, co taková kapička všechno zažije! *(také můžeme ukončit příběh s tím, že se to dozvíme zase zítra, předtím necháme děti hádat, co asi zažila, kam se všude podívala)*. Kapička plula velkou dálku. Od malinkého pramene, přes větší potůček, velkou řekou až k obrovskému moři *(pojmy velký, malý – můžeme ukazovat pomocí rukou od nejmenšího aaaž široké rozevření dlaní)* houpala se na vlnách a omývala pláže ostrovů *(houpeme rukama jako když držíme miminko, napodobujeme vlny rukou nebo celým tělem)*. Letěla v mracích nad oceánem *(létáme po prostoru)*, všude tam, kam ji zavál vítr *(fouknutím ukážeme směr – zavál ji ke kuchyni, do koupelny, pod stůl, na gauč...)* do vysokých hor *(napodobíme, vytáhneme se až na špičky)* se snesla jako sněhová vločka *(otáčíme se, dopadneme na zem)*. Tam ji děti zabalily do sněhuláka, udělali velkou kouli, menší a nejmenší *(zase znázorníme rukama)*. Jako led plula s na velké ledové kře až k severnímu pólu. Viděla spoustu měst a zemí *(co mohla vidět z mraku? Lidi, domy, stromy... vše můžeme znázornit pohybem)*. Lucinka poslouchala, kapička vyprávěla a najednou byl večer. A druhého dne přišla kapička znovu a zase Lucinku bavila až do večera. Třetí den už se Lucinka cítila zdravá. A protože byl krásný den bez mráčků, běžela za kamarády. *(kde je teď asi kapička? Možná je z ní sníh, nebo teče do moře...)* Od té doby už se na déšť nezlobí. Myslí na kapičku, která možná někde úplně jinde na zemi vypráví svůj příběh jiné smutné holčičce nebo klukovi. A když prší, sedí u okna a čeká, jestli k ní na parapet zase spadne a poví jí o novém dobrodružství. *(tak co, líbila se pohádka? Půjďme hledat kapičku? Byla Lucinka ráda, že našla kamarádku? Je dobře, že člověk není sám. I když Lucinka nemohla za kamarády – jako my teď nemůžeme – měla aspoň kapičku, tak jako ty máš mamku s tatínkou, sourozence – vzpomeneme na ty, které máme rádi.)*

LOGOPEDICKÁ CHVILKA – NÁCVIK L

Jako padá kapka z mraku dolů, jazyk opřeme o horní dásen za zuby a pak jím plácáme směrem dolů. Ořízneme horní řezáky shora dolů. Jazyk se ale nesmí dostat ven z pusy.

LOLOLO – včera venku pršelo

LELELE – dneska se ven nepůjde

LALALA – máma by se zlobila

LILILI – musíme vzít holiny

LULULU – nezapomeň na bundu

BÁSNIČKY S POHYBEM

Bubnuje déšť na střechu, (prsty ťukáme do podložky, dlaně)
kapky dělaj neplechu.

Z lijáku se radují,
skáčou si a tancují. (napodobíme pohyb)

Ťuky, ťuky, ťukáme, (ťukáme do dlaně)
legraci si děláme.

Pochodujem do kola, (chodíme do kola)
kdo může ať zavolá: Hola, hola! (zastavíme, dáme ruce k puse, zavoláme)

Ted' hlavičkou kýváme, (zakýváme hlavou)
nožičkama dupáme. (zadupáme)

Pak si spolu sedneme, (posadíme se)
ruce vzhůru zvedneme. (zvedneme ruce)

DEŠŤOVÉ KAPIČKY

Dešťové kapičky, (jemně tleskat jednou dlaní shora na hřbet druhé)

dostaly nožičky, (pleskat zlehka o stehna střídavě oběma nohama)

běhaly po plechu, (měkce přešlapovat na místě střídavě oběma nohama)

dělaly neplechu. (rytmicky dupat)

rytmické znázornění: 1- rytmické potřásání plastovou lahví s trochou vody

2- ťukání vařečkami o sebe

3- hra prsty na prázdnou plechovku (od čaje...)

4 – podle fantazie velký rámus

Kapičky dovádějí – hra s dřívky (poslouží nám dřevěné vařečky, kostky..., hned jsou tu a hned zas jinde – napodobujeme dovádění hrou v různých směrech kolem těla (nad hlavou, okolo nohy...)

Prstové cvičení – za doprovodu říkanky se bříško palce dotýká jednotlivě ostatních prstů

POZNÁVÁME DÉŠŤ VŠEMI SMYSLY

Zrak – jak to vypadá, když prší? Jak to vypadá na zemi? Ukaž mrak, kaluž...

Sluch – poslouvej, jak déšť zní, když padá na parapet, když padá do vody, jak to šumí...

Hmat – jaké to je, když ti kapky padají na ruku?

Chut' – jak to chutná, když ti kapka dopadne na jazyk?

Čich – jak je to venku cítit, když prší?

Pokud bude pršet, můžeme déšť změřit – ven dáme nádobu a po určitém čase děláme rysky, o kolik víc napršelo.

KALUŽE

Z papíru vystříhneme kaluže. Kaluž můžeme obcházet, obíhat, přeskakovat snožmo, skákat dovnitř a ven..., rozmístit je po zemi, udělat z nich cestu a pohybovat se pouze po nich, dostat se z jednoho konce místnosti na druhý pomocí přendávání dvou kaluží (na jedné stojím, druhou si dám před sebe, udělám krok a opakuji). Louže můžeme udělat různě velké a řadit je podle velikosti.

Už, už, už, umím skákat přes kaluž.

ZNÁZORŇUJEME DÉŠŤ

Bílou voskovkou na papír, poté přetíráme hodně zředěnou vodovkou, do modré barvy namáčíme prst a obtiskujeme.

Kapy, kapy kap, kapky buší na okap.

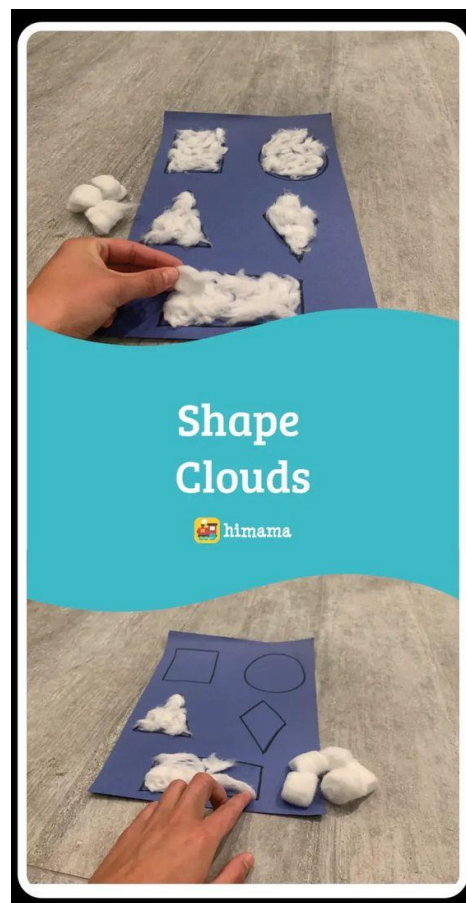
Skácame do louže – rozfoukáváme rozředěnou barvu pomocí brčka.

MRAKY

Z papíru vystříhneme mraky a kapky. Do mraků lepíme kapky podle instrukcí. Můžeme udělat různě velké mraky (velký x malý, velký x menší x nejmenší) i různě velké kapky (do mraku nalep dvě velké a jednu malou kapku). Počty můžeme určovat hodem kostky.

SCHOVÁVANÁ

Za doprovodu hudby/písničky běháme, chodíme, tancujeme, létáme... po prostoru, na signál prší se musíme co nejrychleji schovat (pod deštník, pod polštář...)

VŠECHNO ŽIJE, KDO VODU PIJE

Obměna hry všechno lítá, co peří má.

KOLOBĚH VODY V PŘÍRODĚ

Na dno velké sklenice nasypeme zeminu, na kterou umístíme misku s vodou a obložíme ji drny trávy nebo mechu. Máme tak malou louku s rybníčkem. Hrdlo sklenice přikryjeme skleněnou tabulkou, na kterou můžeme nakreslit mraky (mohla by jít použít i strečová folie). Sklenici postavíme na sluncem osvětlené okno. Průběžně pozorujeme, jak slunce působí, jak se voda odpařuje a na skleněné tabuli jsou kapky. Pokud ji ochladíme kusem ledu, začnou kapky padat – prší.

ODKAZ YOUTUBE

koloběh vody

https://www.youtube.com/watch?v=Zm_lqw4ui2M

Jak kočička a pejsek myli podlahu – střídání počasí

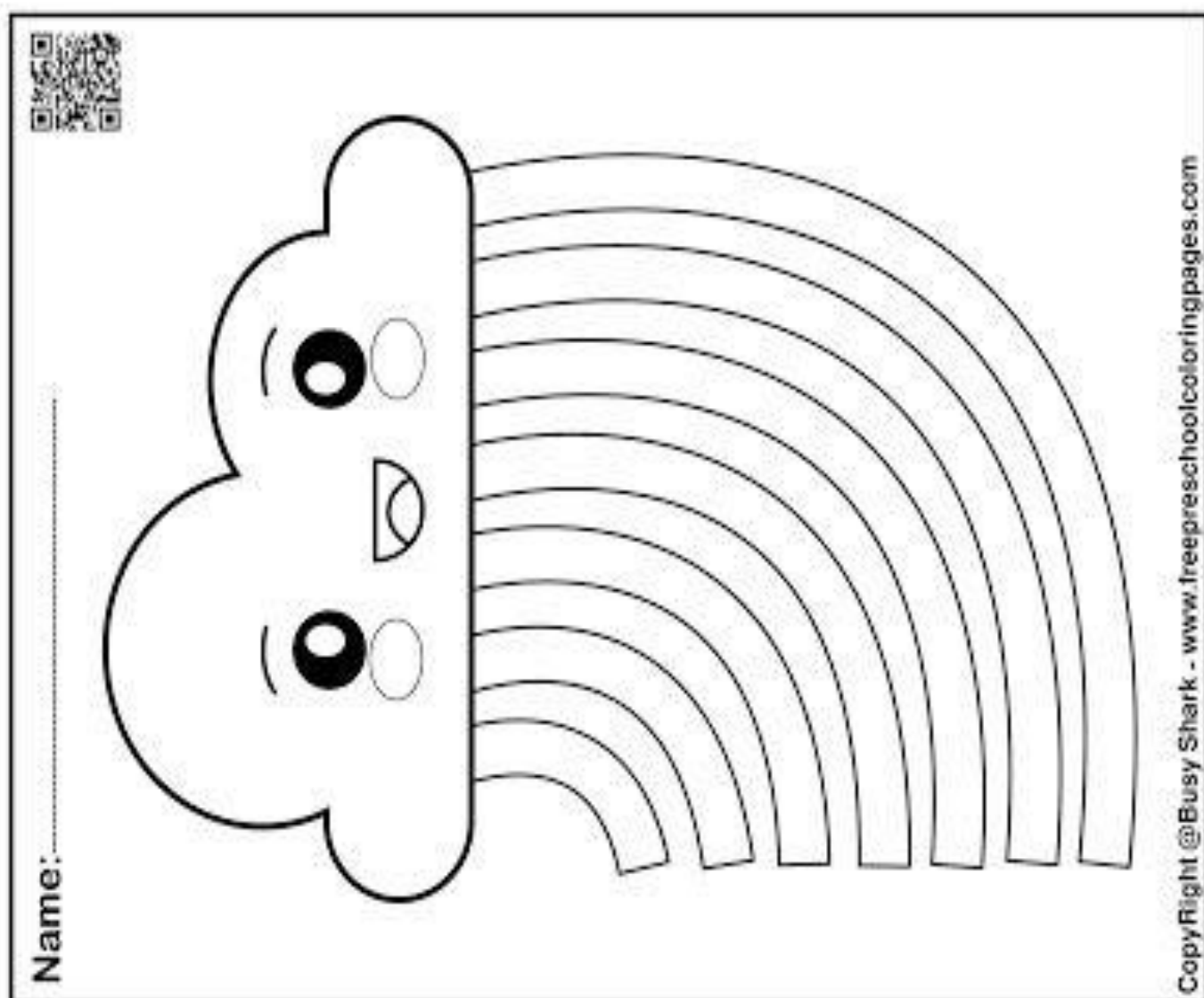
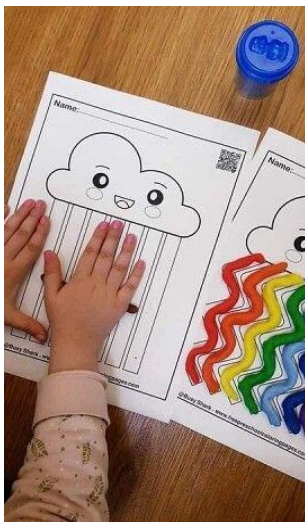
<https://www.youtube.com/watch?v=-PGnB4LTs9E>

Jak Rákosníček nevyrobil duhu

https://www.youtube.com/watch?v=zmwsWQq0_8M

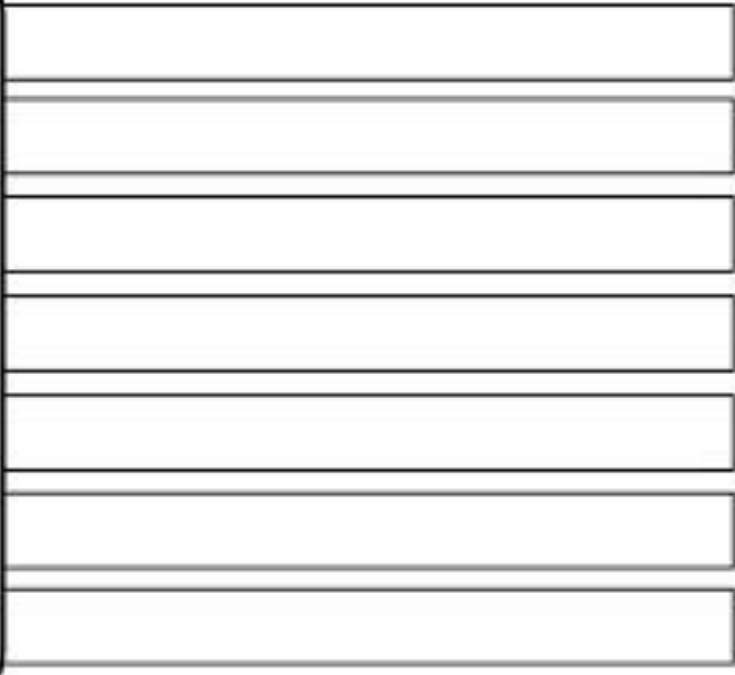
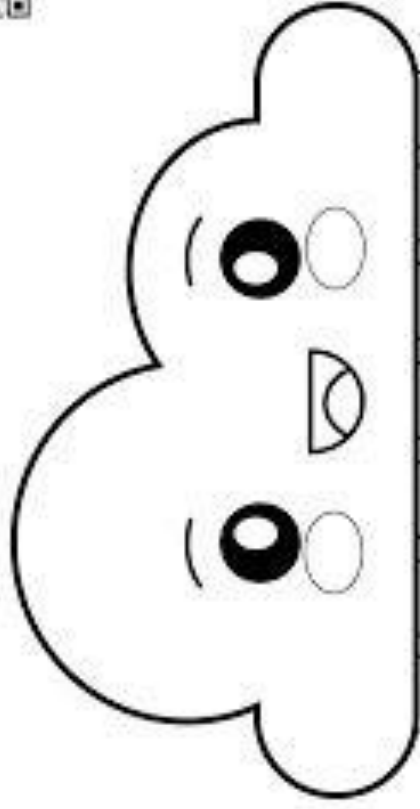

PRÁCE S MODELÍNOU

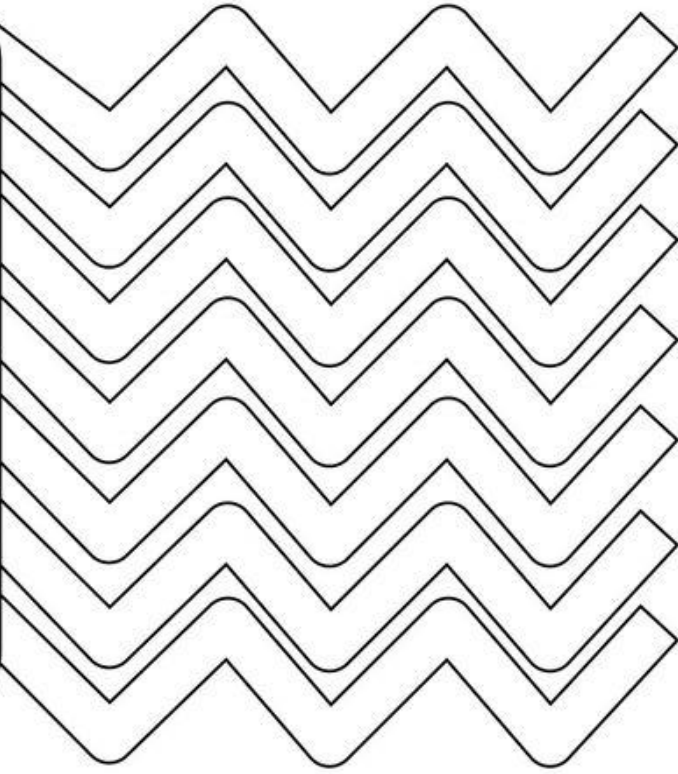
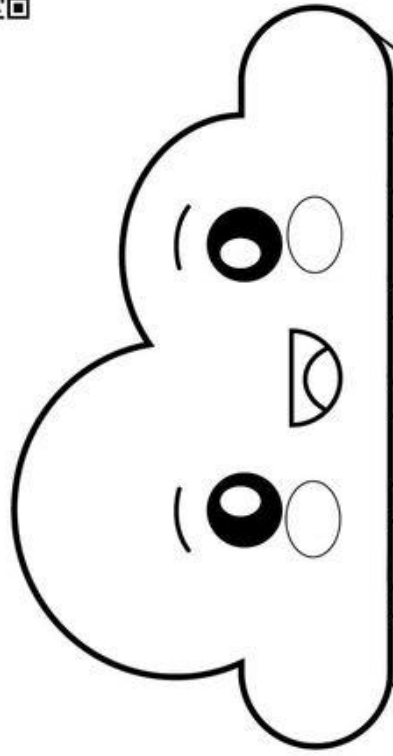
Name:

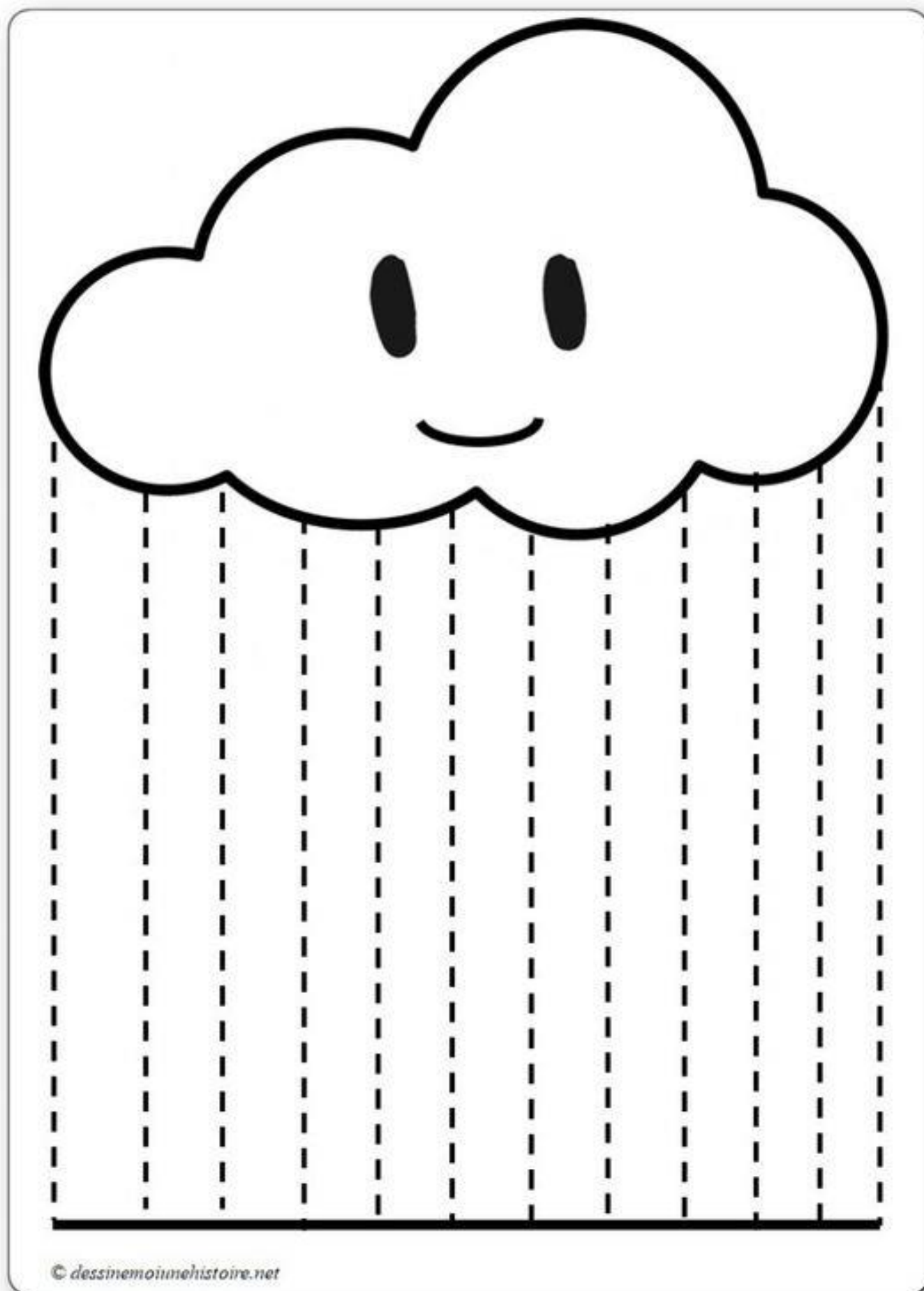
Copyright @Busy Shark - www.freepreschoolcoloringpages.com

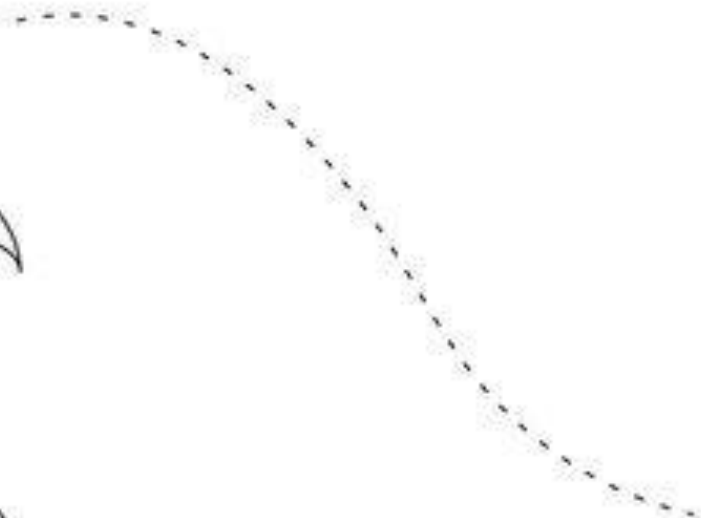
Name:

Copyright @Busy Shark - www.freepreschoolcoloringpages.com

Match the Umbrellas

Name: _____ Date: _____

Draw the route of the rain.

SEQUÊNCIA LÓGICA

Pinte o guarda chuva seguindo a sequência de cores.

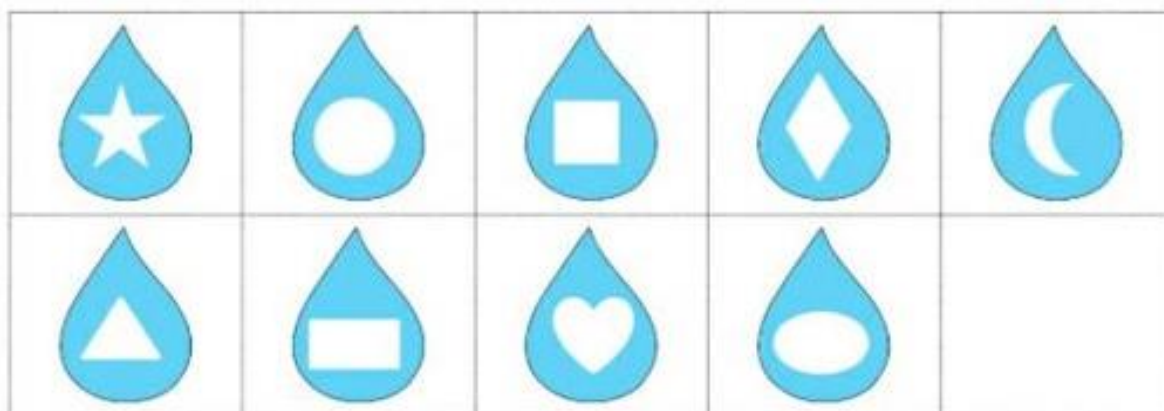
deyslonesensel.blogspot.com

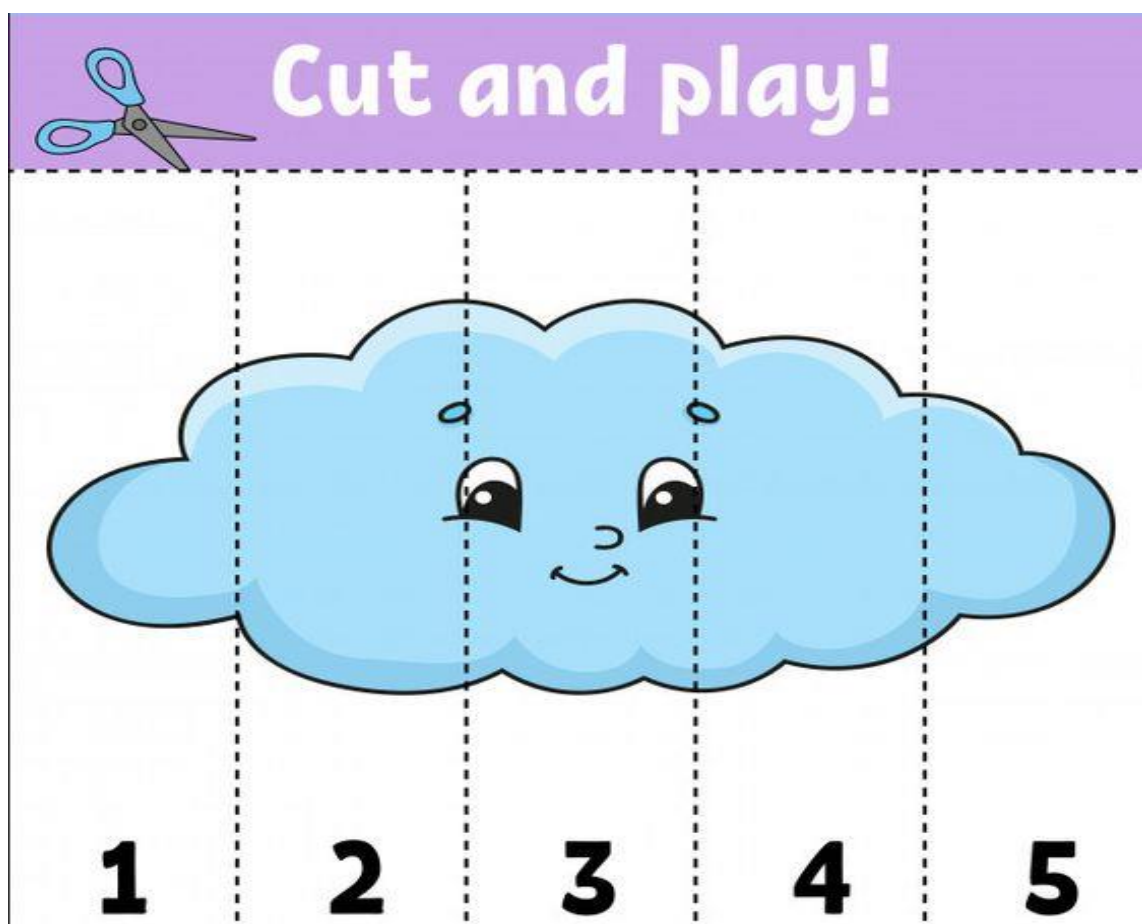
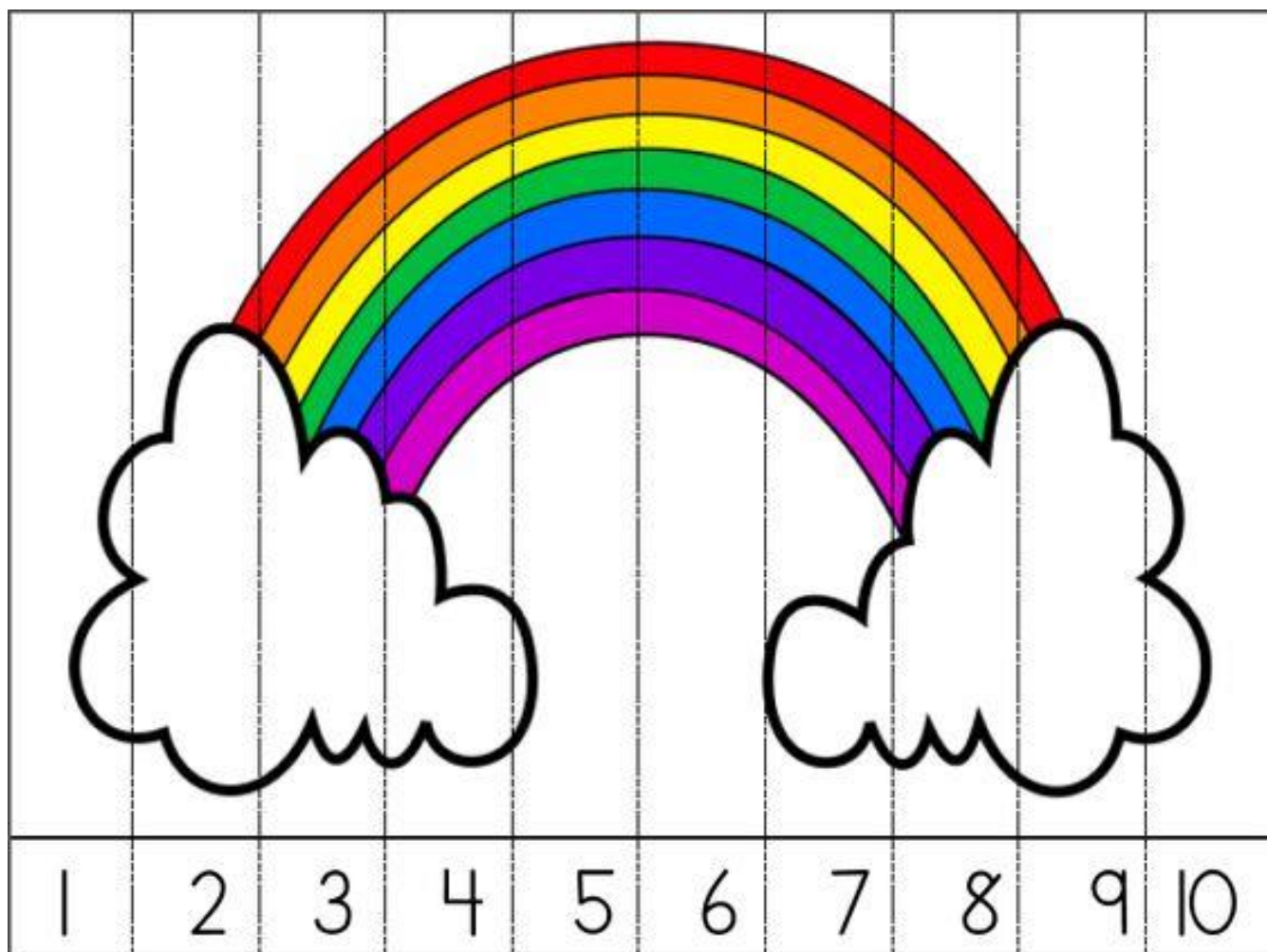

Aluno(a):

Data: / /

GEOMETRICKÉ TVARY

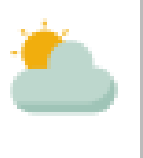
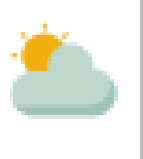
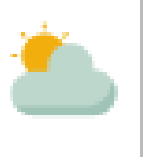
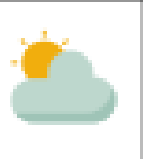
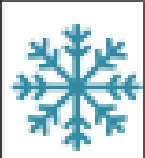
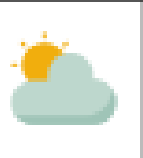
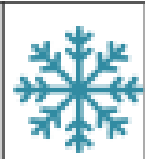
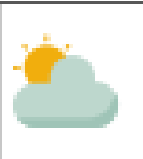
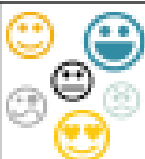

Jméno _____

POČASÍ TENTO TÝDEN

Zakroužkuj počasí, zapiš teplotu a jaký byl tvůj den :)

pondělí						°C	
úterý						°C	
středa						°C	
čtvrtek						°C	
pátek						°C	
sobota						°C	
neděle						°C	

NÁMĚTY NA TVOŘENÍ

